

Raamattu

Luuk. 7:36-50

36 Eräs fariseus kutsui Jeesuksen kotiinsa aterialle, ja hän meni sinne ja asettui ruokapöytään.

37 Kaupungissa asui nainen, joka vietti syntistä elämää. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen luona, hän tuli sinne mukanaan alabasteripullo, jossa oli tuoksuöljyä.

38 Hän asettui Jeesuksen taakse tämän jalkojen luo ja itki. Kun Jeesuksen jalat kastuivat hänen kyynelistään, hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

39 Fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen ja ajatteli: "Jos tämä mies olisi profeetta, hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee. Nainenhan on syntinen."

40 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Simon, minulla on sinulle puhuttavaa." "Puhu vain, opettaja", fariseus vastasi.

41 "Oli kaksi miestä", sanoi Jeesus. "He olivat velkaa rahanlainaajalle, toinen viisisataa, toinen viisikymmentä denaaria.

42 Kun heillä ei ollut millä maksaa, rahanlainaaja antoi molemmille velan anteeksi. Miten on, kumpi heistä nyt rakastaa häntä enemmän?"

43 Simon vastasi: "Eiköhän se, joka sai enemmän anteeksi." "Aivan oikein", sanoi Jeesus.

44 Hän kääntyi naiseen päin ja puhui Simonille: "Katso tätä naista. Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jalkojeni pesuun, mutta hän kasteli jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan.

45 Sinä et tervehtinyt minua suudelmalla, mutta hän on suudellut jalkojani siitä saakka kun tänne tulin.

46 Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta hän voiteli jalkani tuoksuöljyllä.

47 Niinpä sanonkin sinulle: hän sai paljot syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta joka saa anteeksi vähän, se myös rakastaa vähän."

48 Ja hän sanoi naiselle: "Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi."

49 Pöytävieraat alkoivat ihmetellä: "Kuka tuo mies on? Hänhän antaa syntejäkin anteeksi."

50 Mutta Jeesus sanoi naiselle: "Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa."

Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun (Mary Baker Eddy)

363:7-9 (myötätuntoisesti.),25-29,32-7

Suhtautuiko Jeesus naiseen halveksien? Hylkäsikö hän tämän syvän kunnioituksen ilmaisun? Ei! Hän katsoi naista myötätuntoisesti.

Oliko tämä katunut ja tehnyt parannuksen, ja oliko Jeesuksen terävänäköisyys havainnut tämän sanoin ilmaisemattoman moraalisen nousun? Nainen pesi hänen jalkansa kyynelillään, ennen kuin voiteli ne öljyllä.

Lupaava merkki oli varmasti jo se, että hän osoitti kiintymystään eittämättömän hyvälle ja puhtaalle miehelle, joka on sittemmin oikeutetusti katsottu parhaaksi ihmiseksi, mitä maa on päällään kantanut. Hänen kunnioituksensa oli vilpitöntä ja se kohdistui henkilöön, joka pian oli, vaikka he eivät sitä tienneet, uhraava kuolevaisen olemassaolonsa kaikkien syntisten hyväksi, jotta he hänen sanojensa ja tekojensa kautta voisivat tulla lunastetuiksi aistillisuudesta ja synnistä.

364:17-31

Tässä herää vakava kysymys, johon antaa aiheen eräs aikamme tarve. Etsivätkö Kristilliset Tieteilijät Totuutta, kuten Simon etsi Vapahtajaa, aineellisella vanhoillisuudella ja henkilökohtaisen kunnian vuoksi? Jeesus sanoi Simonille, että hänenlaisensa etsijät antoivat vain vähäisen korvauksen Messiaan kautta tulevasta henkisestä puhdistuksesta. Jos Kristilliset Tieteilijät ovat Simonin kaltaisia, silloin heistäkin on sanottava, että he rakastavat vähän. Osoittavatko he toisaalta kunnioitustaan Totuudelle eli Kristukselle tämän naisen tavoin aidolla katumuksellaan, särkyneellä sydämellään, mikä ilmenee säävyisyytenä ja ihmisrakkautena? Jos näin on, silloin heistä voidaan sanoa, kuten Jeesus sanoi ei-toivotusta vieraasta, että he todella rakastavat paljon, koska ovat saaneet paljon anteeksi.

366:30-24

Jos haluamme avata sairaille heidän vankiloittensa ovet, meidän täytyy ensin oppia sitomaan särjetyt sydämet. Jos haluamme parantaa Hengen kautta, emme saa kätkeä henkisen parantamisen leiviskää sen muodon hikiliinaan emmekä haudata Kristillisen Tieteen moraaliala kirjaimen käärinliinaan. Lempeä sana ja potilaan kristillinen rohkaisu, osaaottava kärsivällisyys hänen pelkojensa suhteen ja niiden karkottaminen ovat parempia kuin vuolaiden teorioiden ylenpalttisuus, kaavamaiset lainatut puheet ja perustelujen jakeleminen, sillä nämä ovat vain ivamukailuja aidosta Kristillisestä Tieteestä, joka liekehtii jumalallista Rakkautta.

Tätä tarkoitetaan Totuuden, Kristuksen, etsimisellä, ei ”leipien ja kalojen” tähden eikä fariseusten tavoin säädyllä ja oppineisuudella pöyhkeillen, vaan Maria Magdaleenan tavoin hartaan omistautumisen korkeudesta, ilon öljyllä ja kiitollisuuden tuoksulla, katumuksen kyynelillä ja niillä hiuksilla jotka kaikki Isä on laskenut.

Kristillisellä Tieteilijällä on meidän aikamme se asema, josta Jeesus puhui opetuslapsilleen sanoessaan: ”Te olette maan suola.” ”Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä.” Valvokaamme, ahkeroikaamme ja rukoilkaamme, ettei tämä suola menettäisi suolaisuuttaan ja ettei tämä valo jäisi kätköön vaan loistaisi yhä kirkkaammin, kunnes hehkuu keskipäivän loistossaan.